

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί ανοιχτά σε απεργοσπασία

Συντάχθηκε απο τον/την Α.Σ.Ε.-ΠΑΜΕ
Τρίτη, 08 Απρίλιος 2014 16:45

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί ανοιχτά σε απεργοσπασία

Κυβέρνηση και εργοδοσία ενόψει της γενικής απεργίας στις 9 Απρίλη βρήκαν ένα καλό - και πάντως αναμενόμενο - σύμμαχο. Η συνδικαλιστική παράταξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) όπου σταθεί και όπου βρεθεί, κυρίως στο Δημόσιο, πολεμάει τη γενική απεργία και καλεί ανοιχτά σε απεργοσπασία. Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταψήφισαν τη γενική απεργία στις 9 Απρίλη στο ΓΣ και την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ.

Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταψήφισαν και απορρίπτουν την 24ωρη γενική απεργία, ασκούν κριτική στη ΓΣΕΕ, όχι από τη σκοπιά της γραμμής πάλης και του περιεχομένου της απεργίας, αλλά από τη σκοπιά της μορφής, απλώς επειδή η απεργία είναι 24ωρη. Σε αυτό επικεντρώνουν και σε αυτό εξαντλούν την επιχειρηματολογία τους. Περιοδεύουν στους τόπους δουλειάς, στις υπηρεσίες και αντί να καλούν στην απεργία λένε πως δεν έχει νόημα αυτή η απεργία. Υπονομεύουν την απεργία, τους αγώνες και την αποτελεσματικότητά τους, το κίνημα και τη δυναμική του.

Να μερικά από τα επιχειρήματά τους, έτσι όπως αυτά διατυπώθηκαν στο ΓΣ και την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, σε ΔΣ σωματείων. «Δεν έχει νόημα η 24ωρη γενική απεργία, είναι ντουφεκιά στον αέρα, είναι μια εκφυλισμένη απεργία της ξεπουλημένης ΓΣΕΕ, είναι απεργία διαμαρτυρίας, συνιστά αποκλιμάκωση των αγώνων» και πρότειναν στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ «να ξεκινήσει εδώ και τώρα γενική πολιτική απεργία διαρκείας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα μέχρι την ανατροπή της κυβέρνησης».

Πρόκειται για κεντρική γραμμή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έτσι όπως αυτή αποτυπώνεται στο ΠΡΙΝ (23/03/2014), όπου η απεργία στις 9 Απρίλη χαρακτηρίζεται ως «ντουφεκιά στον αέρα, ετεροχρονισμένη και μια απεργία που γίνεται μετά την ψήφιση των μέτρων». Θέση και άποψη παντελώς αβάσιμη. Και αυτό γιατί, είναι καθήκον των συνδικάτων και του κινήματος να οργανώσουν τώρα τον αγώνα από τα κάτω για την υπογραφή κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στις απολύσεις που είναι σε εξέλιξη, για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και γενικότερα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Από αυτήν την άποψη, όχι μόνο έχει νόημα η γενική απεργία, αλλά ήταν και αναγκαία. Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι με μια 24ωρη απεργία, ακόμη και αν αυτή είναι γενική, με τη

σημερινή κατάσταση στο κίνημα και το σημερινό συσχετισμό δύναμης, μπορεί να επιτευχθεί η ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής και η ικανοποίηση των διευρυμένων λαϊκών αναγκών.

Ασφαλώς και δεν μπορεί το κίνημα να ελπίζει στην ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής με μια 24ωρη ή 48ωρη, όπως δεν μπορεί να ελπίζει σε ανατροπή ακόμη και με απεργίες διαρκείας, όσο το κίνημα θα έχει αυτόν τον προσανατολισμό και αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες. **Γι' αυτό, ζητούμενο σήμερα είναι η ενίσχυση του ταξικού προσανατολισμού του κινήματος, η αλλαγή συσχετισμών δύναμης, η ενότητα της εργατικής τάξης και η συμμαχία της με τα άλλα λαϊκά στρώματα για την ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος και τη λαϊκή αντεπίθεση.**

Στη βάση αυτή, θα πρέπει να συγκεντρώνονται δυνάμεις και να αξιοποιείται κάθε μορφή πάλης, κάθε απεργία, κάθε κινηματική δραστηριότητα. Πολυήμερες απεργίες και κινητοποιήσεις με μεγάλη διάρκεια είναι μορφές πάλης που το κίνημα κατά καιρούς έχει επιλέξει με αποφασιστική και καθοριστική συμβολή των δυνάμεων του ΠΑΜΕ και των δυνάμεων της κοινωνικής συμμαχίας, όπως ο ηρωικός εννιάμηνος αγώνας των χαλυβουργών, οι αγροτικές κινητοποιήσεις, κ.ά.

Ομως, οι απεργίες διαρκείας δεν είναι ούτε το μαγικό ραβδάκι, ούτε το γιατροσόφι «διά πάσαν νόσον» του κινήματος. Η εκάστοτε επιλογή στη μορφή πάλης έχει να κάνει με μια σειρά από προϋποθέσεις, με πιο σημαντική αυτή της συμμετοχής των εργαζομένων. Από αυτήν τη βασική προϋπόθεση, σε συνδυασμό με την κατεύθυνση που θα έχουν οι αγώνες, δεν μπορεί να αποσπάται καμία συνδικαλιστική δύναμη.

Και το λέμε αυτό, γιατί οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προτείνουν εδώ και τώρα απεργία διαρκείας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, τη στιγμή που ούτε ένα σωματείο δεν έχει πάρει μέσα από Γενική Συνέλευση τέτοια απόφαση και τη στιγμή που ταυτόχρονα απορρίπτουν τη γενική απεργία στις 9 Απρίλη. Αυτό κι αν είναι απόσπαση από την πραγματικότητα και ανευθυνότητα. Αυτό κι αν είναι ο ορισμός της αναξιοπιστίας.

Μια γενική απεργία ποτέ δεν είναι αποκλιμάκωση. Η κλιμάκωση ενός αγώνα εξαρτάται από τη συμμετοχή των εργαζομένων, από τα αιτήματα και τους στόχους που θα έχει κάθε φορά ένας αγώνας, ώστε σε αυτόν να εκφράζεται ευρύτερα η λαϊκή συμπαράταξη και η αλληλεγγύη. Και γιατί είναι κλιμάκωση μια πενήνήμερη απεργία σαν αυτές που γνωρίσαμε στο Δημόσιο με 5% συμμετοχή και δεν είναι μια 24ωρη γενική απεργία με 90% συμμετοχή;

Και ποιοι μέμφονται τώρα τη ΓΣΕΕ, ομολογουμένως αργοπορημένοι και καταϊδρωμένοι; Αυτοί που μέχρι χτες την είχαν πάρει υπό μάλης, που συναγελάζονταν μαζί της στις ίδιες συγκεντρώσεις και πλατείες και κατηγορούσαν, μαζί με τη ΓΣΕΕ, το ΠΑΜΕ για διάσπαση. Και γιατί είναι μόνο η ΓΣΕΕ ξεπουλημένη και όχι και η ΑΔΕΔΥ; Άλλο περιεχόμενο πάλης και άλλη γραμμή στο κίνημα υπηρετεί η ΑΔΕΔΥ;

Εκτός κι αν νομίζουν πως αφήνοντας στο απυρόβλητο τη γραμμή πάλης της ΑΔΕΔΥ, θα μπορέσουν να κρύψουν από τους εργαζόμενους ότι ήταν και είναι μέρος του προβλήματος που λέγεται ΑΔΕΔΥ, ότι χρόνια τώρα έβαλαν πλάτες στο «αγωνιστικό πλαίσιο» της ΑΔΕΔΥ, από τη συγκρότηση της Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου, για να βρεθεί πόσο από το χρέος είναι νόμιμο (!) και πόσο είναι παράνομο (!), μέχρι την υπεράσπιση και την προστασία που δίνουν σε κρατικά στελέχη - αξιολογητές να είναι μέλη των σωματείων των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων (περιφερειακοί διευθυντές εκπαίδευσης, προϊστάμενοι Νομού, σχολικοί σύμβουλοι).

Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέτουν το ζήτημα της εδώ και τώρα πολιτικής απεργίας διαρκείας. Η γενική πολιτική απεργία δε θα προκύψει ως καθήκον στο κίνημα από τα πάνω, αλλά από τις ίδιες τις εξελίξεις και την κατάσταση που αυτές θα διαμορφώσουν σε συνδυασμό με τις δυνατότητες του υποκειμενικού παράγοντα, του ίδιου του κινήματος. Στην περίπτωση αυτή, το κίνημα θα πρέπει να είναι έτοιμο να θέσει το κεντρικό πολιτικό ζήτημα της αλλαγής τάξης στην εξουσία και όχι απλώς την κυβερνητική εναλλαγή που θέτει σήμερα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως καθήκον του κινήματος.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι απλώς νεροκουβαλητής του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει την ίδια γραμμή πλευσης στο κίνημα με τον ΣΥΡΙΖΑ και αποτελεί επί της ουσίας συνιστώσα του. Γι' αυτό σε πολλά σωματεία έχουν τις ίδιες παρατάξεις και τα ίδια ψηφοδέλτια. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει τεράστιες ευθύνες για τη συμμετοχή και τη στήριξη που δίνει στη διαμόρφωση του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, που επί της ουσίας αποτελεί τη νεκρανάσταση του παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Να, λοιπόν, που, για άλλη μια φορά, επιβεβαιώνεται πως παλιός και νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός, γραμμή διαχείρισης στο κίνημα και υπονόμευση των λαϊκών αγώνων πάνε μαζί.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί ανοιχτά σε απεργοσπασία

Συντάχθηκε απο τον/την Α.Σ.Ε.-ΠΑΜΕ
Τρίτη, 08 Απρίλιος 2014 16:45

[Αναδημοσίευση από το "Ριζοσπάστη"](#)